

HYMER CLUBIN 2020 PIKKUJOULUT

Tämän vuoden tunnetusta erilaisuudesta huolimatta klubimme pystyi järjestämään pikkujoulut, vaikka joitain poikkeavia järjestelyjä toteutuksessa tarvittiinkin. Paikkana oli VuoriCaravan Sastamalassa.

VuoriCaravan ja isot kivenmurikat

Leirintäalueelle tullessa viimeinen puolisen kilometriä ennen aluetta sisältää pari hieman jyrkempää ylös-alas mäkeä, jotka liukkaammalla kelillä voisivat tuottaa päänvaivaa ainakin kevytkeulaisen ja etuvetoisen matkailuauton kuljettajalle. Nyt ajokelit olivat onneksi suotuisat.

VuoriCaravanin alue on sorapintainen, mutta rajaukset on tehty persoonallisesti isoja kivenmurikoita käyttäen. Koko Ellivuoren mäki on hyvin kivinen, joten siellä on ollut mistä ottaa. Karuudesta huolimatta yleisnäkymä oli omaleimaisuudessaan kuitenkin mielenkiintoinen ja kaunis. Ympäröivät metsiköt antoivat siihen kontrastia ja väriä. Huolto- ja saunarakennukset ovat uusia ja niiden pengerrys, myöskin isoista kivistä rakennettu, oli koristeltu kauniisti valonauhoilla ilostuttamaan nyt jo niin pitkiä pimeitä iltoja.

Karavanalueen vierestä pääsee kävelyreiteille, joita on useitakin. Niiden lisäksi mäellä risteilee lukematon määrä pienempiä polkuja, joita voi huoletta samota, koska mäkeä ympäröivät maamerkit estävät kovin kauaksi eksymisen. Polkujen lisäksi mäellä tuntuu risteilevän paljon myös valkohäntäpeuroja, joita näimme melko läheltä kahteenkin kertaan. Että osaavat mennä niin lujaa niin kivisessä maastossa.

Sitten vaan paikan päälle

Meitä saapui paikalle jokunen autokunta jo torstaina, osa muuten vaan ja osa klubi-velvollisuuksien takia. Jonkunhan täytyy järjestystäkin pitää! Meille ajo VuoriCaravaniin oli helppo ja nopea, koska se sijaitsee lähes kotikulmilla: matkaa kotoa Raumalta oli vain 107 km.

Perjantaina autoja sitten tiputteli sisään jo tasaisemmin. Edellisenä yönä satanut ohut lumipeite suli nopeasti aamupäivällä. Loppujen lopuksi meitä saapui tapahtumaan 28 autokuntaa ja yhteensä 56 henkilöä, joista yksi majoittui hotellissa.

Suurin perjantain ohjelmanumero taisi olla Scandinavian Hunks -show viereisessä Hotelli Ellivuoreessa, jonne meitä hymeristejäkin houkuteltiin. Tai no, miehiä siis houkuteltiin, naiset varmaan olisivat menneet katsomaan ilmekin... Miesten keskuudessa syntyiikin ajatus Hymer Club Hunkseista. Ohjelmavastaavat voivat alkaa kehittää ideaa, sillä pari halukasta taisi ymmärtääkseni jo ilmoittautua. Koreografian esittelyt meinaan sujuivat siihen malliin.

Lippu salkoon vaikka valopylvääseen

Treffitapahtuma alkoi virallisesti lauantaiamun lipunnostolla. Sen asian kanssa ilmaantui jo perjantaina pieni probleema, kun lähin lipputanko löytyi etäältä hotellin pihalta, siis epämiellyttävän kaukana meistä. Mutta eipä aikaakaan, kun ongelman ratkaisu oli jo käynnissä. Ja toinen tovi siihen, kun homma oli jo hanskassa: tunnetut touhuveijarimme Mäkisen Matti ja kumppanit (vai oliko se Tupu, Hupu ja Lupu...) ujuttivat narun autoryhmän keskellä sijaitsevan melko korkean valaisinpylvään yli ja voilå - siinä meillä peräti valaistu lipputanko! Ja lauantaina lippu nousi sitten ylös kuin ei mitään. Ja pysyi siellä myös ajoittain voimakkaasta tuulesta huolimatta. Nyt kun se on kerran toteutettu, sama voidaan ja osataan tarpeenvaatiessa tehdä myöhemmin uudestaan.

Lipunnoston jälkeen oli myyntipöytä klubituotteille ja klubilaisten omille tuotteille. Kulmalan Markku ja Anne tarjosivat "autoontuliais"-glögit uuden Hymerin kunniaksi.

Aurinko paisteli aika mukavasti, joten päivän sää oli oikein otollinen ulkoiluun. Tarjolla olikin opastettu kävely ylhäällä mäellä metsän keskellä sijaitsevalle Kivilinnalle. Mielenkiintoinen paikka, johon kannattaa käydä tutustumassa itse, en tässä kerro paikasta sen enempää.

Saunomiset VuoriCaravanin saunassa olivat iltapäivällä. Ajankohdan vaatimusten mukaisesti yhtäaikaisten saunojen määrä haluttiin pitää kymmenessä ja sitä varten saunan edessä pöydällä oli kymmenen kiveä. Sisään mennessä kivi mukaan, poistuessa takaisin pöydälle. Jos saunaan mennessä ei sinulle ollut kiveä pöydällä, sitten uusi yritys vähän myöhemmin. Tämän saunan kiuas olikin puilla lämpiävä, mikä ei ole ollenkaan tavallista yleisillä leirintäalueilla. Ja löylyä heitettiin kauhalla, jossa oli pisin näkemäni varsi: varmaan ainakin metri oli moisella mittaa! Löylynheitto ei ollut enää heittämistä vaan täsmälöröttämistä. Kauhan takia tai siitä riippumatta löylyt olivat oikein hyvät niin kuin seura myös!

Tapaamisen pääohjelma eli joulupukkia tapaamaan...

Pikku hiljaa kello eteni lauantaina erilaisten touhujen parissa ja naksattiin viimein klo 18 kohdalle. Oli siis aika aloittaa kokoontumisen pääasia, pikkujoulujuhla. Paikkana oli leirialueen viereinen Hotelli Ellivuori.

Ruokailun ja kahvin jälkeen arvottiin jälleen se, kuka saa Hymer-matkailuauton vuodeksi käyttöönsä (siis toisen sellaisen, yksihän meillä kaikilla jo on ;)). Edelliset onnekkaat Atte ja Tuula Kainulainen eivät itse päässeet paikalle kiertopalkintoa luovuttamaan, mutta olivat puuhailleet näpsäkät puiset arvontaliput, joissa oli pikkuruisessa tangossa ihan oikea pieni Hymer Club -lippu.

Ja sitten arpomaan: Ensikertalaisparin emäntä Minttu sai toimia onnettarena. Sekoitetaan, sekoitetaan ja sitten voittajalappu esiin: numero 37! Kenellä on 37? Päät pyörivät hetken, kunnes numero 37 nousee ja hän on... saman ensikertalaisparin isäntä!!! Silmänräpäyksen ajan hämmästys ja epäusko huokui yleisöstä ja sitten purkautui ilmoille naurua ja taputuksia uskomattomalle yhteensattumalle. Tälle autokunnalle oiva sisääntulo yhteisömmen tapahtumiin!

Niin klubin Hymer-auto pääsi taas uuteen kotiin vuodeksi. Montakohan tuhatta kertaa pitäisi arpoa, että sama yhteensattuma toteutuisi uudelleen? Poikkeuksellisen tapahtuman takia vähän myöhemmin illan aikana "virallisen valvojan" toimesta julkisesti varmistettiin, että arvontalippukulhon lipukkeissa todellakin oli myös muita numeroita kuin 37, joten uskottavahan tuo oli.

Joulupukin etätyöskentelyä

Eivätkä poikkeavat tapahtumat tähän loppuneet. Vaikka olikin hieman epävarmaa, pääseekö joulupukki tulemaan pikkujouluihimme paikalle - ei sen takia, kun ei maassa ollut lunta vaan

kun tuo matkustaminen ei sattunut olemaan oikein muodissa - niin kyllähän odottelumme viimein palkittiin. Pukki kyllä tuli saliin, mutta ajan hengen mukaisesti kontaktisuojuatusta etätyöpisteestä toimien, sillä sehän se olisi paha juttu, jos joulupukki olisi jouluaattona teho-osastolla! Sieltä etätyöpisteen suojasta pukki sitten kertoi terveisensä ja kuulumiset Korvatunturilta. Kovasti erityisesti naisväki harmitteli sitä, että nyt pukki ei lahjaa hakiessa voikaan ottaa polvelle ja pompottaa, mutta pukki lupasi seuraavalla kerralla pompottaa sitten kaksin verroin.

Lahjat saatiin jaettua pukin avustajien avulla ja niitä avattaessa mielestäni monilla näkyi kasvoilla samanlainen innokas ja jännittynyt ilme

kuin lapsillakin siinä tilanteessa on. Mitäköhän sieltä paketista löytyy? Ripaus lasta siis vielä selkärangassa!

Illan mittaan saimme paljon tervehdysviestejä sellaisilta jäseniltämme, jotka eivät olleet päässeet tulemaan paikalle. Oli mieltä lämmittävää huomata, miten he silti olivat henkisesti mukana tapahtumassamme.

Vaikka ilta sujui iloisissa merkeissä, emme mahtaneet mitään sille, että hotelli lopetti meille tarjoilun klo 22. Ei sen takia, että olisimme käyttäytyneet sopimattomasti tai olleet liiankin iloisessa olotilassa, vaan koska näin oli ylemmältä suunnalta säädetty. Joten takki niskaan ja takaisin leirin suuntaan. Onko pikkujouluista milloinkaan koskaan aiemmin ehtinyt kotiin Kymppiuutisia katsomaan??

Lippu laskuun ja treffit pakettiin

Sunnuntaiamu valkeni virkeänä - kiitos maan isien ja äitien iltahupikiellon - ja poutaisena. Kiireisimmät hymeriläiset lähtivät paluumatkalleen jo aamusella. Lippu laskettiin puoleltpäivän. Lasku sujui mallikkaasti pikavirityksistä huolimatta ja lipun narukin suostui tulemaan alas maanittelematta. Laskun jälkeen monet jäivät vielä jutustelemaan ystävien kanssa ja hyvästelemään toisiaan.

Kaikki hyvä loppuu aikanaan! Sää oli kohtalaisen hyvä vuodenaikaan nähden, meitä oli oikein mukavasti paikalla terveydellisistä poikkeusoloista huolimatta ja vaikka kaikkia tuttuja ei nyt nähnytäkään, niin silti monen kanssa sai tervehtiä ja vaihtaa kuulumiset.

Jaa että mikä jäi harmittamaan? No se kun en voittanut vuodeksi sitä toista Hymeriä. Kaksio olisi nimittäin aina tilavampi kuin yksiö!

Seuraavaan tapaamiseen,

Vesa Järvinen

